

§ 35. 1. W razie złego samopoczucia nurka nie wolno zlecać nurkowania bez uzyskania opinii lekarza.

2. Nie wolno rozpoczynać nurkowania przed dostatecznym pewnym umocowaniem jednostki pływającej, jeżeli nie posiada ona specjalnego urządzenia umożliwiającego nurkowanie w ruchu.

3. Zabrania się nurkowania, gdy stan morza w miejscu wykonywania pracy przekracza 3° w skali Beauforta, a na rzekach — przy szybkości prądu przekraczającej 1,2 m/sek., oraz gdy brak jest specjalnego zabezpieczenia.

§ 36. 1. Schodzenie nurka (zanurzenie) pod wodę powinno odbywać się z szybkością nie przekraczającą 7 m/min.

2. Sygnalista jest obowiązany do czuwania nad utrzymaniem zwisu przewodów zapewniających bezpieczeństwo nurka.

Przepisy końcowe.

§ 37. 1. Nurkowie zatrudnieni w chwili wejścia w życie rozporządzenia podlegają weryfikacji przez Komisję Kwalifikacyjną.

2. Zasady i tryb przeprowadzania weryfikacji ustali Minister Żeglugi.

§ 38. Przepisy §§ 9—11 należy wprowadzić w życie w miarę uzupełnienia, odpowiedniego wyposażenia w komory wysokiego ciśnienia oraz przeszkolenia personelu, w terminie jednak nie dłuższym niż 2 lata od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w z. *J. Wiśniewski*

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. *B. Bednarski*

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. *J. Szewczyk*

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Ofewiński

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej: *J. Grochulski*

26

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 listopada 1964 r.

w sprawie przystąpienia Kenii do Międzynarodowego porozumienia o utworzeniu w Paryżu Międzynarodowego Urzędu dla Zwalczenia Epizootii, podpisanego w Paryżu dnia 25 stycznia 1924 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 6 Międzynarodowego porozumienia o utworzeniu w Paryżu Międzynarodowego Urzędu dla Zwalczenia Epizootii, podpisanego w Paryżu dnia 25 stycznia 1924 r. (Dz. U. z 1925 r.

Nr 108, poz. 767), Rząd Kenii złożył Rządowi Francji dnia 28 sierpnia 1964 r. dokument przystąpienia do powyższego porozumienia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

27

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 listopada 1964 r.

w sprawie przystąpienia Zjednoczonej Republiki Tanganiki i Zanzibaru oraz Nigeru do Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. IX Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r. (Dz. U. z 1962 r. Nr 9, poz. 41), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swoje dokumenty przystąpienia do powyższej konwencji:

Zjednoczona Republika

Tanganiki i Zanzibaru . . . dnia 13 października 1964 r.

z zastrzeżeniem, uczynionym zgodnie z art. I ust. 3 Konwencji, że Rząd Zjednoczonej Republiki Tanganiki i Zanzibaru będzie stosował Konwencję do uznawania i wykonywania orzeczeń wydawanych jedynie na obszarze innego Umawiającego się Państwa.

Niger dnia 14 października 1964 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *M. Naszkowski*

28

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 grudnia 1964 r.

w sprawie przystąpienia Kenii do Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 38 Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r. (Dz. U. z 1933 r. Nr 8, poz. 49), Rząd Kenii złożył dnia 7 października 1964 r.

Rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej swój dokument przystąpienia do wymienionej konwencji z ważnością od dnia 12 grudnia 1963 r., jako od daty uzyskania niepodległości.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *M. Naszkowski*